

Ł

Guðfinna Jónsdóttir

Holti

Fædd 24. Któber 1892.
Dáin 13. Júni 1905.

I.

Kreða þig foreldrar síðama sinn,
Sy tkyn og vinir með tárvota kinn,
Geyma á minningu að góð öllina var
Með geðprýði og stillingu prautina barst.

II.

Holdidnier hvilist, og svi[illegible]
[illegible]

Sálin er alsæl í guðs föður borg.
Frelsarinn gefi þann fagnaðarfund
Að finnumst öll þegar lífs þrýtur stund.

Þ. Bjarnad

Holdið hvílir hægt í foldu — en sálin lifir sólu ofar
sorgum frí
í sölum hæða.
G. P.

I.

Ó, elsku barnið blíða,
nú búin ertu að stríða,
þjer friður fenginn er
þitt sára böl er batnað
þitt banastríð er sjafnað,
þig geymir góður Guð hjá sjer.

II.

Á æsku vori varstu
og vordags fegurð barstu
þá greip þig helstríð hart
und merkjum Guðs fram gekkstu
því góðan sigur fjekkstu
og ótal sinnum sólu fegra skraut.

III.

Við brjóstin móður mæru
í mundum föður kæru
þú óxt sem yndæl róš,
en dauðinn bitrum brandi
brá hart, að lífs þíns bandi
svo leiðstú á burt, sem logadaþurt ljós.

IV.

Úr heimsins dimmu dölum
að drottins ljósasölum,
þú fluttir frá oss fjær.

hjer sárt af söknuð grátum
í samræ trú þó játum,
hjer líðum betur þar, en hjá oss nær.

V.

Þín lífsins gata er gengin
þig gat hjer læknað engin
þig hertók heldið kalt.
Þú breiddir faðminn blíða
og vaðst til Guðs án kvíða
að annast þig þó lífið ljeki valt.

VI.

Þú sel í drottni sefur,
þú sigrað dauðann hefur
fyr' Jesú blessað blað;
þú lifs ert laus frá meðum,
í ljóssins dýrðar heðum
og syngur Guðs sigurlögum ljóð.

VII.

Þig klökk af hjarta kveðjum
vort kæra barn í vonum
að sjá þig síðar meir,
í englabústað björtum
þá burt er sorg úr hjörtum
þar óttast dauðann aldrei þurfum meir.

Guðjón Pálsson

I.

Burt er nú horfin barnið blíða
bústaðinn fjekstu himnum á
allt burt er horfið angrið stríða,
Englum drottins þú hjámar hjá.
guðs dýrðar ljós með geislum sín
gróf þína og leiði kringum skín.

II.

Foreldrar hryggð og harmur sem beri
hugglöð þó gangið sorgarbraut.
með von til Guðs þið öruggg verið
enda flýtt tekur lífsins braut.
þá hjámar birtan ljóssins há
landi Guðs fögnuð dýrðar á

III

Systkynin bera sorgmætt hjarta
sárt skjerast brjóstin hrygð af móð
afstaðið hretið sorgar svarta
sjálfur Guð peim er lækning góð
hann ykkur hjálp og huggun er
honum því treysta meigið þjer.

Þ.Þ.

I.

Hve sorglegt er að sjá hin ungu
sælu beómin falla í dauðans-skaut,
við hjarta ástvina, tengd með sál
og tungu, á tímans sömu
framfaranna braut.

II

Huggi hjer, Guð sem harma alla bætir
og hug ástvina þekkir sjálfur best
og annað það sem augað núna grætin
af hinn hann perra mæðutárin sést.

E. Magnusson

Bogi P. Pjetursson.

hjeraðslæknir

Kveðja.

Mál er að kveðja því komin er stund
kvéðja þig allir nú hryggir í lund.
Sárt er að missa þig vinurinn vor
veik eru hjörtun og þung eru spor.
Gott er að vita þig Guði þó hjá
gott er að vona þig aftur að sjá

II.

Kveður þig ekkjan þú kaldur ert nár.
kuldann ei fá þitt hin brennandi tár
fær hún þig aldrei í framar að sjá
finnur ei trúfasta hjartað þitt slá.
Grátandi bíður hún biurt er þú fer.

brosandi síðar hún fagna mun pjer.

III.

Kveðja pig börnin pín kæru svo ung
kraftarnir litlir en byrgðin svo pung
Skjótt snjerist barnanna gleðin í grát
góða pá föðursins heyrðu pau lát
Aftur í gleði snýst æskunnar hryggð
eiga pau föður í ljósanna byggð.

IV.

Kveðja pig foreldrar kalda við gröf
klökkir nú skilja pén dýrmætri gjöf
Harmandi skilja við hugljúfan son
hafa pó göfuga lifandi von
skjótt liði tíðin og stutt verði stund
stutt par til aftur pau hljóta pinn fund.

V.

Kveðja pig vinirnir vinurinn kær
volta pjer ást sína nær bæði og fjær
gleymdir pú eingum pú gleymast ei skalt
geymast skal minning pín, þökk fyrir allt.

Launi pjer vinskap pinn trúmenskir og tryggð
tryggasti vinurinn ljóssins í byggð.

VI.

Kveðja pig græddir er lagðir pú leið
líka pein sjúku sem veittir pú frið
Barðist pú einatt sem við hetja við hel
hafðir oft sigur, pú barðist svo vel
Sjúkur eg var og pú vitjaðir mín
verða mun talað í dómi til pín.

VII.

Kveður pig hjerað og heimili nú
hvorttveggja studdir með atorku pú
Rausnarbú traudlega ríkara sást
risna pín engum nje hjálpsemi brást.
Prúðan og frægan pú gjörðir pinn garð
Guð einn er fær um að bæta pitt skarð

VIII.

Kveðja pig allir, sem kynnst hafa pjer
kveðjum pig allir með söknuði vjer
Huggi Guð alla sem harma pig nú

hjálpi Guð öllum, sem liðsintir pú
styrkji Guð alla, sem strýða við hel
stýðji Guð alla, sem berjast svo vel

V. Br.

7.

Tinar Jónsson

Kaupmaður
á Eyrarbakka

f. 1. des. 1830.
d. 6. des. 1904.

Lag: Hver veit hve nærri er æfi endi

I.

Í drottins nafni far í friði
í föðurskautið, vinur kær!
Þú práðir nú að praut burt liði
og pinn var hugur jörðu fjær
pú baðst um lausn, en beiðst í trú.
pín bæn var heyrð í mildi nú.

II.

Til baka litið gastu glaður,
því gagn ei lítið vannstu hjer.
Og enn pess nýtur margur maður
og minnjar pínar lengi sér

vid hvern mann fús til hjálpar varst.
En hjer ei sjálfur laun upp skarst.

III.

Þó auðnan faðminn breiddi bjarta
þér brá samt ei til metnaðar
Og mótgangur þó mæddi hjarta
þín milda ró hin sama var
þú hafðir rjettnefnt hetjuged.
sem hjer að ofan þjer var ljeð.

IV

Þjer uppi hjelt á æfibárum
það afl, sem kallast heilög trú
Hún með þjer vór frá æskuárum,
og aldrei henni slepptir þú
Guðs föðurkærleik áttirðu að.
Í öllum kjörum nægði það.

V.

Guð blessi þína heimför hjeðan
Og honum felum vora bið
En hjá oss vaka mun á meðan
sín minning kær og þakklætið
og finnumst vorum föður hjá.
Han föðurkærleik treysta má.

Br. Jónsson

†

Benidikt Benidiktsson

(kveðja frá hásetum hans)

I.

Vjer kunnum ei leindardóm lífsins
að skylja
þó leggist hann þungt stundum á
og kunnum ei heldur þann harminn að dylja
sem huldum rís upptökum frá.
rís upptökum frá

II.

Þig ástkæri vinur! vjer þig hörmum af hjarta
þín helför oss reiðarslag er.
Vjer þektum vel hugsunar háttum
þinn bjarta
og höfðum því mætur á þjer
því mætur á þjer.

III.

Vjer reyndum þig formann, og
fremstan þig töldum
að framsýni, hugprýði og snild;
þú hagaðir ferðunum hafsins á öldum
svo hvert sinn oss gekk eptir vild.
oss gekk eptir vild.

IV.

Vjer reyndum þig mann, og þeim
mannkostum búinn
sem manneðlið hafið fá bezt.
því drenglyndið, stillingin, tápið og trúin
og tryggðin, þig einnkendu mest.
þig einkendu mest.

V.

Þitt líf var oss geisli frá lífsólu hæða
þú leiddir fram ánægjú og gagn.
Og þökkum nú herranum himneskra
gæða
að hann var þinn styrkur og magn
þinn styrkur og magn.

VI.

Þinn dauði er oss þrumuský
duldum frá leiðum
það dró fyrir sólina skjótt.
þars áður var glatt undir himn-
inum heiðum
nú hrelling er myrk eins og nótt.
er myrk eins og nótt.

VII.

En lífsólin geislana bjarta þá breiðir
á bak við hið ógnandi ský,
Hinn alvisi kærleikur eilífðar leiðir
þjer útvelur treysta má því
já treysta má því.

VIII.

Vjer kveðjum þig, felum þig
föðurnum góða.
sem frelsið og náðin er hjá
og hvert sinn mun líknarfaðm
blíðastan bjóða
því barni sem mest liggur á.
sem mest liggur á

IX.

Hann leiði oss alla í lífi og dauða.
Alls leyndardóms hann einn á ráð.
Á kærleikans fund eptir farirnar
nauða
oss færir hans guðdómleg náð.
hans guðdómleg náð.

Br. Jónsson

†

Jón Grímsson

frá Stokkseyri

I.

Sjer harmafregnin heyrist hljóma sú
pú hrifinn frá oss sjert á miðjum vegi
pú fórst heim til að faðma blíða brúð
blessaður á upprisunnar degi.

II.

En viðkvæmt hjarta blitt og tryggt og trútt
til við áttum kæru í brjósti pinu,
pú hafðir sopið beyst og sætt og súrt
sæll nú ert og laus við alla pinu.

III.

Það er sárt ad sjá pjer nú á bak
já sárara en flest er höfum hjer mátt líða
en huggun ein að hvert við andartak
oss herrann styður líkn og verndin blíða

IV.

Pú hefur gengið gegnum dimman gaung
frá danða leistur, sorg og neyð og grandi
nú lifir sæll við sætan Englasong
á silfur tæru dýrðarinnar landi.

V.

Pigklökkvir vinir kveðja hinsta sinn
pig kveðja syskin böru og öldruð móðir
pjer heita kveðju af hjarta í himininn
nú hrygg pjer færa elsku vinur góði.

†

Kristín Jónsdóttir
frá Loptstöðum

1 Auðsjeð var að óðum dró
ellin þig úr heimi ~~mamma~~ manna
Góð hver stundin þótti þó
þú sem lifðir prídi svanna
Ung var sál þín alla stund
óskert greind með blíðri lund
2 Þú svo lengi hafðir hjer
heimilisins auked blóma
öllum kær sem kynntust þjer
köllun þína rækt með sóma
bóndanum til blessunar
börnunum til velferðar
3 Trúin þín og þolgæðið
þraut á hverri sigur fengu
Festir hug þinn himin við
hjeðan þegar börn þín gengu
og þinn hjartans ástvin kær
ert nú þeim ei lengur fjær
4 Fagna skyldum því með þjer
þjer var dauðinn ávinningur
Mjög þó hreyfir sorgin sjer
söknuðurinn hjörtun stingur
Vitnar það um veikleikann
virðist guð að styrkja hann
5 Við þig skilja verðum nú
vandamenn og afkomendur
tengdabörn og þau sem þú
þínar tókst á móðurhendur
systir þín og sjerhver vor
sem þú ljettir mæðuspor
6 Nú í einu þökkum þjer
þinni nutum góðs af hendi
Guði þakka best þó ber
braut ax vora þig hann sendi
umbun þjer í hæðum há
hann af kærleik nú muntja

7 Vel í drottins friði far
fund á guðs og ástvinanna
Fyrir náð hans njóttu þar
nýrrar gleði samfundanna
Guðs í hönd oss gefum vjer
Guði dýrðin einum ber
Br. J.

✝

Guðrún Pálsdóttir

Fædd 1850 – Gift 1873

Bjarna Þorvarðssyni

Varð ekkja 1885

Dó á Laugarnesspítala 1911

Lag: Sofðu vært sinn síðsta blundi

I.

Lof sje guði, lokið er
goða móðir! þjaning þinni.
Þína raun, af gæsku sinni
guð að blessun gjörir þjer.

II.

Kveju þjer með kærleik tjá
börn og tengdaböru í landi;

börnum þínum fjarverandi
sömu kveðju flytja frá.

III.

Þjer í anda þökkum nu
ást og trygð og ótal gæða.
Umbuni þjer faðir hæða,
er vor bæn og er vor trú.

IV.

Föður vorum hæsta hjá
ástvini muntu forna finna,
fögnuði mun þar ei linna.
Vonum og þann fund að fá.

V.

Ervið var þín æfi þraut.
Nú er hún með guðs hjálp gengin,
góða hvildin afturfengin.
Farðu vel í föðurskaut.

